

NATALIA KOPKINA

Mame

Viiimeistellesään valokuvasarjaansa vuonna 2015 valokuvaaja Natalia Kopkina löysi isoisänsä jäämistöstä huolellisesti käsinkirjoitetun, yli sadan runon kirjasen, joka sisälsi harrastelijarunoi-
lija Boris Fileikinin runoja. Pietarissa syntyneen Kopkinan isoisä ja Fileikin olivat tutustuneet Siperiassa vankileirin hiilikaivoksessa sodan aikana 1940-luvulla. Kopkina vaikutui 1940-luvulta 1980-luvulle ajoit-
tuvista, melankolisista runoista, jotka tuntuivat heijastavan samaa venä-
läistä sielua, jota hänkin käsittelee vanhempiensa ja isovanhempiensa
kotiseuduilla Venäjällä ja Virossa vuosina 2006–2015 otetuissa kuvi-
saan. Tästä kehittyi ajatus yhdistää valokuvat ja Fileikinin runot, joita
tämä ei saanut koskaan julkaistua.

Natalia Kopkina: *Mame*. Kustantaja: I am not Publishing. 2018.
ISBN: 978-952-69089-0-8.

Valokuvat: Natalia Kopkina
Runot: Boris Fileikin
Kääntäjä: Jane Bugaeva (venäjä-englanti)



Kopkinat (Kallaste 2007)
sarjasta Motherland (2015)
hopeagelatiinivedos

The snow is graying. I lived there once—
beyond that bend. My darling childhood home!
And maybe someone from my childhood
still lives there. Or lived not long ago...

Familiar house, familiar places,
where I lived through many happy times,
where I saw a lot of good.
Hello forgotten worries of my childhood days!

And now, as if a traveler from a distant land,
I am here and I dare not hide my tears.
The losses are uncountable and happiness misled me—
it went away as soon as adolescence did.



Yö ja päivä, yö ja päivä (Kuznetsovo 2007)
sarjasta Motherland (2015)
hopeagelatiinivedos



Nimetön
sarjasta Motherland (2015)
hopeagelatiinivedos



Nimetön
sarjasta Motherland (2015)
hopeagelatiinivedos

Crane calls above the house and yard.
The fields and forest—stock still in melancholy...
The autumn day flashed its cold gaze
and now it ponders, gazing in the river.

The windows bear the tears of the storm
the grass, so wet that it looks frosted...
We watch, alarmed, as the years dissolve,
but we continue to have hope.

Everything dissolves... The clouds
drift by like smoke. The storm is never ending.
Our hopes propel us toward happiness—
and being happy means being young.

Let youth be gone, never will it return.
The facade is decaying but inside it's warm.
Smoke plumes above the house
so happiness knows where to find us.



Nimetön
sarjasta Motherland (2015)
hopeagelatiinivedos



Nimetön
sarjasta Motherland (2015)
hopeagelatiinivedos



Nimetön
sarjasta Motherland (2015)
hopeagelatiinivedos



Äiti ja tytär (Kuznetsovo 2014)
sarjasta Motherland (2015)
hopeagelatiinivedos



Aamu (Chemal 2015)
sarjasta Motherland (2015)
kromogeeninen värivedos